

ترجمان انقلاب

روزهای انقلاب

چطور ریان در روستا در ایران انقلابی شدند؟

مری هگلند

ترجمه میترا دانشور

www.kotab.ir

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

این اثر ترجمه شده است از

Day of Revolution: Political Unrest In an Iranian Village

Mary Elaine Hegland

Stanford University Press, 2013

سرشناسه : هگلند، مری ایلین، ۱۹۴۴ - م.

Hegland, Mary Elaine

عنوان و نام پدیدآور : روزهای انقلاب : چطور زنان یک روستا در

ایران انقلابی شدند ؟ / مری هگلاند : ترجمه میترا دانشور

مشخصات نشر : تهران : ترجمان علوم انسانی، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری : ۵۱۹ ص.؛ مصور

فروست : ترجمان انقلاب ایران.

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۸۰۹۱-۲۴-۸

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

عنوان دیگر : چطور زنان یک روستا در ایران انقلابی شدند ؟

موضوع : ایران -- تاریخ -- انقلاب اسلامی، ۱۳۵۷.

موضوع : هگلند، مری ایلین، ۱۹۴۴ - م.

موضوع : روستاها -- ایران -- اوضاع اجتماعی -- نمونه پژوهی

موضوع : ایران -- سیاست و حکومت -- ۱۳۵۷ - ۱۳۶۸

موضوع : ایران -- سیاست و حکومت -- ۱۳۶۸ -

شناسه افزوده : دانشور، میترا، مترجم

رده بندی کنگره : HT۴۲۱ / ۹۸۸ / ۱۳۹۷

رده بندی دیویی : ۳۰۷ / ۷۲۰۹۵۵

شماره کتابشناسی ملی : ۵۳۶۰۰۲۷

روزهای انقلاب

چطور زنان یک دستار ایرانی انتخابی شدند؟

پسره: مریم هگلند

ترجمه: میترا

ناشر: ترجمان نشر انسانی

ویراستار: نرگس نخ‌بوانی

طراح جلد: رامین پهلوان حسینی

صفحه‌آرا: معصومه کریمی

چاپ: زیتون

نوبت چاپ: دوم، ۱۳۹۸

اول، ۱۳۹۷

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

پست الکترونیکی: publication@tarjomaan.com
tarjoman.nashr@gmail.com
فروشگاه اینترنتی: www.tarjomaan.shop

حقوق چاپ و نشر در قالب های کاغذی،
الکترونیکی و صوتی، انحصاراً برای انتشارات
ترجمان علوم انسانی محفوظ است.

< فهرست

- ۱۳ تقدیر و تشکر
- ۱۷ پیشگفتار: تحقیق دربارهٔ یک انقلاب: ۱۹۷۸-۱۹۷۹
- ۳۷ فهرست اسامی شخصیت‌ها
- ۴۳ گاه‌شماری وقایع مهم
- ۴۹ مقدمه
- ۵۲ کشمکش طایفه‌کشی در تاریخچهٔ علی‌آباد
- ۵۷ تحقیق دربارهٔ یک انقلاب
- ۶۰ طایفه
- ۶۳ فرایند سیاسی طایفه‌کشی
- ۶۵ طایفه‌کشی، الگوهای فرایند سیاسی
- ۷۰ سبب‌ها، زمینه‌ها و انقلاب ایران
- ۷۷ آشنایی با تاریخچه
- ۷۸ علی‌آباد
- ۸۹ سیاست دیاربازی
- ۹۲ عضوگیری طایفه
- ۹۴ مناسک ادای احترام: پذیرش مهمان‌نوازی برای نشان دادن وفاداری
- ۹۹ زنان و خانواده‌های خاستگاهشان
- ۱۰۴ اتحادهای سیاسی از طریق زنان
- ۱۱۰ کار سیاسی زنان
- ۱۱۳ ترکیب طایفه
- ۱۱۹ ساختار سلسله‌مراتبی طایفه

۱۲۷	[۲] سرکوب سیاسی
۱۲۷	دوران مصدق
۱۲۸	درگیری بر سر نخست‌وزیر مصدق و حزب توده
۱۲۹	حمایت روستا از توده و مصدق
۱۳۴	صف‌آرایی نیروهای طرف‌دار شاه
۱۳۶	مهار اختلاف
۱۳۹	اعتصاب رعایا
۱۴۰	کامکش اصلاحات ارضی
۱۴۱	فروش زمین قبل از اصلاحات ارضی
۱۴۱	خشتم رعایا
۱۴۹	راهبرد سیاسی برای خرده‌مالکان
۱۵۰	کامکش اصلاحات ارضی به راه می‌افتد
۱۵۲	سیدابین‌ی بی‌سرمی‌گرد
۱۵۷	نتایج اصلاحات ارضی
۱۶۳	کنترل مستقیم حکومت روستا
۱۶۴	انتخاب طایفه بانقوذ
۱۶۸	نارضایتی از سازمان‌های دولتی
۱۷۱	کاهش اهمیت سیاسی طایفه‌کشی
۱۸۱	[۳] دگرگونی اقتصادی و فضای سیاسی
۱۸۳	سرآمدان اقتصادی پس از اصلاحات ارضی
۱۸۵	اهمیت سرمایه برای حفظ موقعیت سرآمدی
۱۸۷	افول بخش کشاورزی
۱۸۸	کمیود زمین کشاورزی
۱۹۳	کمیود آب
۲۰۰	کمیود سرمایه و وام
۲۰۳	کمیود نیروی انسانی
۲۰۴	نیود سود در تولید غلات
۲۰۷	رعایای فقیر غیرانقلابی و خرده‌مالکان
۲۱۲	خرده‌تجارت‌های سیار کاهش می‌یابد
۲۱۳	جایگزین‌های اقتصادی
۲۱۹	سست شدن پیوندهای وابستگی

- ۲۲۱ دگرگونی اقتصادی و افول طایفه‌کشی
- ۲۲۲ فضای سیاسی
- ۲۲۵ [۴] عضوگیری برای انقلاب
- ۲۲۶ مسافران هرروزه به مثابه فعالان انقلابی
- ۲۳۲ وحشیگری حکومت در شیراز
- ۲۳۳ رویارویی با پلیس در دانشکده تربیت معلم
- ۲۴۱ ترس مسن‌ترها از تلافی و ناامنی
- ۲۴۳ قتل عام در مسجد نوی شیراز، ۱۰ اوت ۱۹۷۸
- ۲۴۶ راهپیمایی شیراز در طول حکومت نظامی
- ۲۴۸ قتل عام مسجد حبیب شیراز، ۲۰ نوامبر ۱۹۷۸
- ۲۵۱ وحشیگری حکومت در علی‌آباد
- ۲۵۲ پرتاب سنگ
- ۲۵۵ واکنش به سنگ‌اندازی
- ۲۵۸ سنگ‌اندازی و طایفه‌کشی
- ۲۶۰ چاقو خوردن کوروش
- ۲۶۱ نورووش امینی داستان‌ش را تعریف می‌کند
- ۲۶۶ داستان محسن ساعدی
- ۲۶۷ داستان پشت پرده چاقو خوردن کوروش
- ۲۶۸ واکنش به چاقو خوردن کوروش
- ۲۷۰ معادار، تبط و ضروری
- ۲۷۲ چاقو خوردن کوروش و طایفه‌کشی
- ۲۷۷ خانه کوروش
- ۲۷۷ جهت دادن به ابواب اساسات
- ۲۸۰ ظهور مجدد سنگ‌اندازی
- ۲۸۱ منافع شخصی، ترس از انتقام و وحدت اجباری تحت رژیم قدرتی جدید
- ۲۸۷ [۵] ماه‌های آخر
- ۲۸۸ زنان علی‌آباد در انقلاب
- ۲۹۴ سه روایت از دسته‌های تاسوعا و عاشورا
- ۲۹۵ سید مصطفی عسکری: لادری، بدبین، خودمدار
- ۳۰۸ سهیلا: زنی از یک خانواده روحانی شیراز

محمد امینی: فعال جوان و پیشتاز روستا	۳۱۰
آوردن ماجرا به علی آباد	۳۱۴
زنان تظاهرات شبانه را در علی آباد آغاز کردند	۳۱۶
مناسک انقلابی بیشتر در شیراز	۳۲۱
روز آخر: ۱۱ فوریه ۱۹۷۹	۳۲۲
حمله به ناپدری (و عموی) کوروش	۳۲۴
طایفه‌کشی و انقلاب ۱۹۷۸-۱۹۷۹ ایران	۳۲۷
فرایند طایفه‌کشی و انقلاب	۳۲۸
به‌کارگیری مجدد سلاح سنگر	۳۳۶
زنان و سیاست در طایفه‌کشی و در انقلاب	۳۳۷
فرهنگ سیاسی طایفه‌کشی و انتظارات از فرایند سیاسی	۳۴۰
[۶] ما و انقلاب	۳۴۵
قیام محلی	۳۴۵
از مردم در گونوهای زور و قدرت	۳۴۹
دید و دیدار: نوزاد، اتفاق نیفتاد	۳۴۹
حمله به سرسبز مسلمانان	۳۵۱
مخالفت روستا سید علی شتاب می‌گیرد	۳۵۶
توسل به مقامات مذهبی حداثه	۳۵۷
تلاش سید ابن علی برای توزیع زمین	۳۵۹
تظاهرات ضد عسکری‌ها و دستگیری سید ابن علی	۳۶۰
تصاحب و کشت زمینی که از سید ابن علی صادر شده	۳۶۲
رفتار ظالمانه عسکری و مقاومت محلی	۳۶۳
تمیز کردن نهر: سوءنیت عسکری و خشم ملت	۳۶۴
مناسک انقلابی بر ضد مقامات سابق روستا	۳۶۵
بیرون راندن طایفه عسکری	۳۶۷
سید اکبر به دارودسته رعایا تغییر موضع می‌دهد	۳۶۸
پیشرفت‌های سیاسی در تاسوعا و عاشورای ۱۹۷۹	۳۷۲
طایفه‌کشی و قیام علیه عسکری‌ها بعد از انقلاب	۳۷۶
مراحل طایفه‌کشی در قیام محلی	۳۷۸
تصمیم‌گیری برای اتحاد طایفه	۳۸۰
راهبردهای طایفه‌کشی در قیام محلی	۳۸۴
زنان علی آباد و قیام بعد از انقلاب	۳۸۶
قیام بعد از انقلاب و سنگر	۳۸۸
سنگر علی آباد و طایفه‌کشی در بعد از انقلاب، قدیم و جدید	۳۸۹

پیشگفتار

تحقیق دربارهٔ یک انقلاب: ۱۹۷۸-۱۹۷۹

زمانی که در ژوئن ۱۹۷۸ به ایران پرواز کردم، نمی دانستم تحقیقی میدانی دربارهٔ یک انقلاب «سالم» و «واهم» داد. مطالعهٔ من در اصل قرار بود دربارهٔ سیستم‌های اعتبار کشاورزی در بخش‌های غربی ایران باشد، تا فرایندهای تغییر در روابط اجتماعی و سیاسی و اقتصادی را در یک روستای ایرانی روشن کند. من در نزدیکی شیراز، مرکز استان فارس در جنوب غربی ایران، از ده محل بالقوه برای کار میدانی روستایی بازدید کردم. به نظر می‌رسید این محل‌ها در سه دسته جای می‌گرفتند. روستاهای نزدیک به شیراز رعی ترقی تازه را به دلیل فرصت‌های شغلی داخل شهر و نزدیک آن نشان می‌دادند. روستاهای دیگر به علت اصلاحات ارضی و آبیاری مکانیزهٔ کشاورزی این دسته بودند. سومین دسته از روستاها نشان از فقر و نبود مردان سالم و توانا داشتند. این آبادی‌ها از اصلاحات ارضی سودی نبرده بودند و آن قدر از شیراز دور بودند که مانع سفر روستاییان برای کارکردن می‌شدند. مردان برای پیدا کردن کار از آنجا رفته بودند و بیشتر سالمندان و کم‌توان‌ترها در روستاها زندگی می‌کردند.

در یکی از این آبادی‌های دستهٔ آخر، از من و خانواده‌ام به همراه دو نفر از کارمندان دانشگاه شیراز، که آن قدر مهربان بودند که همراهی مان کرده بودند،